

1. února 2019

Sníh

Jana P.

Já do hor si vyrazila, zasněženou přírodu jsem navštívila.
Běžky na nohy nasadila, krásu místních kopců vyzkoušela.
Nove hůlky s krytem bodce do tvaru srdíčka jsem použila,
kam jsem s nimi píchla, tam se láska vytvořila.
Já sama se sebou jsem spojena byla,
záři stříbrných jiskřiček Světla, objevila.
Bublající potůček jsem pozorovala, nádheru přírody odhalovala.
Píseň vody jsem do sebe vstřebala, vždyť jen tak jemně bublala.
Zlaté kameny na dně ležící, křišťálová voda je myjící.
Průzračně rampouchy svou čistotu mající,
větve smrku se nad tou nádhernou klanící.
Božství v kráse stvoření všeho objevují,
tím elektrickou i magnetickou energii plně propojují.

Sebeúcta

Jana P.

Sebedůvěra a sebeúcta ze společného jádra jsou vytvořeny,
pravou Láskou též spojeny.
Sebedůvěra nám víru v sebe ukazuje, ochranou vše doplňuje.
Směr života nám udává, moudrá Láska ji k tomu pomáhá.
Práva podstata uvnitř nás důležitost Víry projevuje,
tím se s námi zas spojuje.
Pokud ale jen víru venku hledáme, Božství v sobě zapíráme.
Když se ale se svojí Já Jsem Boží Přítomností spojíme,
co je Sebedůvěra, se brzy dozvíme.
Ona nás nikdy nezklamala, vždy pro nejvyšší dobro Všeho, jen konala.
To jen nečistotami myšlenek a emocí jsme ji mohli na chvíli zastínit
a tím její moc na čas oslabit.
Pak i Sebeúctu k sobě jsme cítit přestali, pochybnostmi o Svém právem Bytí,
jsme síle nevědomí a chaosu předali.
Dnes si však vědomě svou Sílu Víry v sebe nazpátek bereme
a Sebedůvěrou vše uvnitř nás lehce měníme.
Tím do Harmonie vše pozvedáme, Sebeúctu k sobě zas plně poznáváme.

Laskavost

Jana P.

Laskavost si užívám, Lásku k sobě zas vnímám.
Ona vše doplňuje, vždy ve mně a se mnou bude.
Tolik Krásy se v ní nachází, Radost, Moudrost a Víra ji vždy provází.
Tolik Něžnosti v sobě má, ale sílu také zná.
Svémi paprsky mě pohledí, celičkou mě jimi ochrání.
Paprsek Čistoty vše nízké prozařuje, na krasu Života zas pozměňuje.
Pravda Věcného Bytí se ukazuje, Míru a Harmonie dosahuje.
Svobodu v sobě zas vnímám,
s Láskou svojí ji prožívám.

29. ledna 2019

Jistota

Jana P.

Jistotu z Vyšších světů známe, proto ji i zde hledáme.

V těchto sférách ji však stěží najdeme, neboť si zde tužby astrálního těla, s jistotou pleteme.

Hledat ji ve vnějším světě se nevyplácí, neboť pravá čistota vysokých frekvencí tomu schází.

Jistotu, kterou známe, ve svém nitru však stále máme.

Ze skutečně Lásky ona vychází, poznatek všeho se v ní nachází.

Z moudrosti a víry je stvořená, věcností všeho naplněná.

Velitel

Jana P.

Vše pod kontrolou jsem mít chtěla, proto přezdívku „Velitel“ od manžela obdržela.

Ani jsem oni nestála, ale mému egu dobře dělala.

Já nad rodinou velela, vždyť jisté zkušenosti jsem měla.

Svoji sílu mi tím druzí dávali, aby klid v domácnosti zas měli.

Občas k manipulaci došlo, když podle mě něco nevyšlo.

Vědomě jsem to ale nedělala, pouze nevíru v sebe i druhé tím skrývala.

Zdánlivé štěstí nám to přinášelo, vždyť v tomto světě, se zase až tak nic nedělo.

Po čase jsem však zjistila, že to kamufláž jen byla.

Ve skutečnosti jsem se zodpovědnosti bála, a tak větší rozhodnutí na druhých nechávala.

Když nastala situace, že jsem konečný výsledek měla učinit, raději jsem to odložila,

a šla se s ostatními poradit.

Když jsem i přesto rozhodnutí učinila, s druhými jsem v rozporu hned byla.

Pak zpochybnění nastalo, někdy mě to i k slzám dohnalo.

Občas jsem se hlasu druhých podřídila, spokojená s rozhodnutím však nebyla.

Společnost nás naučila, že uctívat druhé bych více měla, na sebe tolik nehledět,

pouze v dobro druhých, vše vědět.

Já ale vím, že většinou to za nás nezkrocené myšlenky a emoce činili, a tím vše na chaos změnily.

Dnes do pořádku se to snažíme napravit, uvědoměním do Harmonie vše pozměnit.

Programy společnosti i našeho ega rozpouštět, Moudrou Láskou a Božstvím v nás napouštět.

Odpuštěním své lekce prozařuji, pouze na ZKUŠENOST je graduji.

24. ledna 2019

Chtěla bych moc poděkovat nejen za příspěvky, které mi (asi jako všem zde), pomáhají lecos projasnit, a to Vám všem... ale musím Vám také napsat o jednom zážitku, kdy jsem byla na služební cestě v zahraničí a celý týden jsem si říkala jestli se opravdu spojují a jestli tam nějaký vliv může vůbec působit. Je to špatně formulovatelné ale ty podmínky které tam byly se špatně překonávaly. Jediná možnost byla udržet se v klidu, očišťovat se a věřit.. Na internet byl přístup minimální a rozhodně ne takový aby to k něčemu bylo, takže i kontakt s kýmkoliv v ČR byl trochu problematický. Prostě jsem tam byla víceméně sama za sebe. To zvláštní bylo, že poslední den, kdy jsem čekala v hotelu na odvoz na letiště se najednou něco stalo ... otevřely se mi Zuzčiny stránky, prostě fungovaly. Byl to takový milý závan z domova. Přečetla jsem několik příspěvků na blogu a najednou se to vše nakumulovalo a prostoupilo to skrze mne dolů a to světlo se rozestoupilo všude kolem mne. Bylo to v tu chvíli zázrak, alespoň pro mne. Dodnes doufám že to nebylo nakrmení druhé strany, ale ten zážitek prolomení čehosi velmi nepřírozeného a prostoupení energií v takovéto míře, spojení se a síla která tím sjednocením vznikla, to bylo něco nádherného, co se špatně popisuje. Nám všem přeji aby se vše vyvíjelo tou "správnou" cestou a abychom to nekr./nebožské a nepřírozeně nastavené dokázali překonat. **Martina Ch.**

Odpoověď: Je skvělé, že jsi to, co popisuješ, si hlavně uvědomila... Nebylo to "krmení druhé strany", byla to pomoc z našeho kr.štitu, když jsi ji nejvíce potřebovala, to, že jsi to postřehla a uvědomila jsi si to, je velmi důležité, věřím, že to podpoří Tvou víru ve "Světlo" a působení zákonů Jednoho...**Z.S.**

24. ledna 2019

Ahoj Zuzi,

mohu-li, ráda bych přispěla ještě dalším poznatkem, který mi vznikl při studiu skript Části duše 2 a přes city, touhy pomáhat druhým a hry ega.

Již se mi zdálo, že jsem nakoukla pod pokličku a měla jasno, čeho se vyvarovat, ale pak přišla praktická zkouška. Jak se píše v JJ8 - přes leckdy nevinné a příjemné záležitosti. U mne přes city, snahu pomáhat druhým a ego. Vnitřní hlas mi sice v úvodu hlásil POZOR, ale za nevinnými řádky SMS mohou být takové energie, které vás znejistí a začnete situaci posuzovat z lidského hlediska a ego rozehraje svou hru. Použije k tomu i například to, co se snažíte rozpouštět například zrovna jeho a s ním spojená falešná a marná očekávání a strach. A šoupane tam ...ale nemáme se bát, máme to žít a tak dostanete chuť na zprávu reagovat. Ale to už vás ego odklání od moudrosti.

To mě po prožitém vede k tomu, věřit svému prvotnímu vnitřnímu hlasu, a pokud to neustává, dělat vše pro vyjasnění.

Píši to, protože jsem prožila jak mě daná situace, chtěla vtáhnout zpět do programu Atl. a ego je mazané, podstrčí i scénář - neznáš odpověď, potřebuješ pomoc, radu od někoho.

Jediné, co je však nutné udělat je vydržet a stále se zvnitřňovat i když tíží pocit, že to nejde. Ono se to prolomí a pomoc přijde a navede vás. Například jako mě, že si třeba 10x přečtete verš, který Zuzka umístila do blogu a jako poslední řádky **"Absolutní, neotřesitelné přesvědčení potvrzení vůle být v úplné kr. existenci"** a světlo za těmito řádky vám otevře oči.

Situace se projasní a vy víte, že pokud byste podlehli svým citům, snahám pomáhat, zatáhlo by vás to do starých eng. programů .

Tím jsme si i víc uvědomila, že dřívější situace neprožívám pouze já, ale i ti kteří, tam tehdy byli též účastní a nyní se chtějí se mnou nějakým způsobem spojit, takže tyto eng. jsou okamžitě činné.

Ale je to skvělé, poznáte díky tomu i další nezpracované části, třeba naučit se rozhodně říkat NE.

Tímto ti Zuzi, děkuji za nám stále dodávané pomůcky. Někdy mám pocit, že to tam snad píšeš jen pro mě, že se stále v něčem babráš a tvoji průvodci mají plné ruce práce, aby mi poskytli další materiál, abych byla vědomá. Ale vím, že změny zažíváme všichni, jen balíčky mají různé obaly. O to větší cítím úctu k Tobě Zuzko, že v té zásilkovně balíčků jsi schopna poskytnout návody pro všechny. Děkuji i Vám všem, že se otevřeně svěřujete s tím, co zažíváte i to je velká pomoc a vaše světlo je jako kompas.

S láskou **Jitka F.**

22. ledna 2019

Otázka: Mám ale pocit, že je něco "špatně", nebo nepřírozeně, jako by se mé tělo v tomto zacyklilo, asi mi něco uniká? Přijdu si jako bych přelézala kopec, za jehož horizontem vím, že bude dobře, ale ten kopec je furt nekonečný. Myslíš, že tyto obtíže se spánkem a i s fyzickým tělem prožívá tedy většina z nás a je třeba prostě nedávat průchod strachu a pokračovat v úsilí dále i když "nevíme"? **Katka P.**

Odpověď: *Odpověď na tuto otázku zní: nemít očekávání ... A co znamená "bude dobře"? Co si pod tím představuješ? Během osobní cesty vzestupu vědomí je "dobře" uvnitř sebe sama, ve svém nitru spojeném co nejvíce s Nejvyšším Zdrojem, vnější podmínky jsou nakonec přechodní, iluzorní... Strach je projevem slabé víry, jako energie nás má chránit před nebezpečím, ale pokud "věříš" a pluješ v proudu energie, strach své místo nenalezne. Strach je spojen s očekáváním, ono to Tvé "kdy bude dobře" je vlastně očekávání... Jsme zde všichni z důvodu výuky duše, ve školním prostředí, a je jen na nás, zda tato škola bude hrou či bude ustrašeným bojištěm....Z.S.*

Otázka: Myslíš, že tyto obtíže se spánkem a i s fyzickým tělem prožívá tedy většina z nás a je třeba prostě nedávat průchod strachu a pokračovat v úsilí dále i když "nevíme"? Nebo je toto nějaký můj vlastní nezpracovaný problém např. stále na té 1. čakře? Pokud je toto odraz toho, co se děje nahoře, mohu tomu pomoci zvýšením ochranných technik, nebo musím počkat, až to tam "nahore" bude zase ok? **Katka P.**

Odpověď: *Pokud máš víru podloženou odpovídajícím poznáním, tak "víš", tudíž strach své místo v Tvé duševní energii být nemůže. Je možné, že energie strachu je Tvou osobní životní lekcí na úrovni 1. čakry. "Nahore" Ok jen tak nebude, přisun vysokých energií síly a silně se promíchává s nízkými vibracemi kolektivního vědomí, takže opět píšu to co v první odpovědi: "Klid" je vhodné nalézat uvnitř sebe sama... A pokud nemůžeš spát, můžeš si dávat např. REIKI, studovat duchovní spisy, meditovat, prostě "zabavit se"..... Z.S.*

Otázka: Přijdu si občas jako v autě bez volantu, ale i tak se snažím jet dál...**Katka P.**

Odpověď: To je výborné, neb se svěřuješ božské vůli, to jen osobní já chce mít vše pod kontrolou .... Nedávno jsem četla, že během letošního roku mají tuzemský trh zaplavit elektromobily, které sice budou mít volant, ale budou řízeny automaticky (přes GPS, satelity), myslím, že být řízena svými vyššími identitami vědomí spojenými se Zdrojem je mnohem prospěšnější ....Z.S.

22. ledna 2019

Chci Ti moc poděkovat za Klíče k duši 2 i za workshop meditací :)...pokračuji v jejich studiu, jelikož mi při každém jejich znovu přečtení něco dochází, ale jestli mohu, tak posílám pár postřehů.

Cítím velké propojení a souvislost skript Harmonizace polarit a Klíčů k duši 2...chci Ti poděkovat za možnost, díky těmto skriptům získat další úhel pohledu na to co a proč se mi v tomto životě odehrává i za lekce sebepoznávání a sebezpřijetí díky otázkám v nich obsažených ,ano,měla jsi pravdu,když jsi mi psala,ž e v nich najdu mnoho odpovědí...

Jestli to dobře vnímám, tenkrát v poslední době Atlantidy byla silně narušena právě rovnováha polarit mužské a ženské energie skrze ego a to mohla být jedna z prvotních příčin její zkázy?

Odpověď: *Ano, v tehdejší časové stopě byla na planetě převaha energie magnetické polarity projevované skrze ega žen, které ve společnosti zastávaly ty nejvyšší funkce, poté (jak píšu ve skriptech) došlo k revoltě mužů, ale i je ovládalo ego, a pokud je energie jakékoliv polarity projevována pouze na úrovni 3D (tj.egem), dochází ke katastrofě, k destrukci, ke zkáze. což vždy vyvolává uzavřený systém proudění energie, a zde již nastupují kosmické zákony proudění energie, kdy každý uzavřený systém je předurčen zkáze...Z.S.*

Když jsem Duši Atlantidy četla poprvé, proplakala jsem skoro celá skripta a zejména tu část detailního a pro mě velmi živého popisu příběhu konce Atlantidy,tam to tedy bolelo. Bylo úžasné, že jsem se tam přenesla již při jejich čtení, tak silné to bylo, jako když si prohlížím obrázkovou knížku, příběh ve kterém mi naskakovali tzv. mezičlánky v Tvých větách a tím mi i spousta věcí začíná zapadat a dávat smysl v mém nynějším příběhu této inkarnace.

Dalším pochopením a výhodou studia různých duchovních, energetických, MDN směrů je fakt, že tím máme umožněno se i na náš nynější životní příběh dívat různými pohledy. Přirovnala bych to opět ke knize v které je třeba obraz mého/Vašeho těla nebo určité situace a postupným příkládáním různých barev sklíček přes obrázek se objeví to co je pod povrchem, co barva to úhel pohledu jednoho ze směrů učení, to příležitost

uzdravit s opravit to “nemocné”, zraněné či příliš dominantní, každý to, co jeho jest...

Co však cítím nyní jako jedno z důležitého a společného je právě nastolení dokonalé harmonie, rovnováhy obou polarit (mužské a ženské) v každém z nás.

To spojí naše duchovní vědomí a my budeme koncem vzestupného cyklu procházet skrze duchovní vědomí a né ego, chápu to tak správně Zuzi?

Odpověď: *Chápeš to opět správně Radko, harmonie polarit je u vzestupu energie i vědomí základní prioritou, vzestup vědomí skrze ego možný nikdy nebyl a není (resp. je možný, ale po určitém dimenzionální úrovni, ale skrze ego se domněle vzestupující vědomí dostává pouze do démonských sfér či fa. matrixu)...Z.S.* Ještě bych ráda věnovala pár slov k workshopu meditací. Zuzi hluboká poklona před tím, jak dokonalým způsobem dokážeš vyjádřit a rozeznat to, co se rozeznat opravdu má. To už nejsou “jen meditace”, ale přímé láskyplné rozhovory s Ním, nádherná, děkuji.

Přeji Nám všem hodně síly, moudrosti a lásky a buďme těmi radostnými “hráči”, kteří dokonale naladí svůj nástroj na ten božsky projevující se TÓN. S láskou **Radka O.**

21. ledna 2019

Mám na tebe dotaz jež tak trochu souvisí s tvým článkem o vlivu jisté planety. Zhruba od počátku nového roku se u mě začaly projevovat jakési problémy se spánkem. Nejsem schopná usnout dříve než po druhé hodině ranní. Nejdřív jsem si říkala, že je to třeba tím, že medituji většinou kolem osmé hodiny večer a že se prostě “nabiji” a pak energie proudí a jsem si čilá... tak jsem zkoušela medítovat v dřívější časovou hodinu, ale nic se tím nezměnilo, spíše naopak mě to rozhodilo můj jakýsi vnitřní meditační cyklus. Jelikož vstávám kolem páté ranní, tak zhruba tři hodiny spánku mi nějak nestačí... Tak jsem se naučila chodit spát odpoledne nebo spíše navečer... a zjistila jsem, že v těchto třech odpoledních hodinách (17_20 hod) je můj spánek hluboký a klidný. To vše mě tak vedlo k přemýšlení o účinnosti spánku a o tom jak se píše, kdy je spánek nejlepší... kolik hodin by měl člověk spát a o tom, že by měl být spánek nepřerušovaný alespoň šest hodin v kuse a takové ty “řeči kolem”. Pak jsem si musela přiznat, že se babrám v nesmyslech... a ať se zaměřím sama na sebe. Uvědomila jsem si, že je to už delší dobu, co už “nespím” jako dříve. Už delší dobu vím, že se spíše pohybuji ve zvláštním spánkovém stavu, kdy jsem napolo bdělá, nebo spíše napolo uvědomělá. Změnilo se i prožívání mých snů. Když to nazvu svými slovy je to jakési prožívání příběhů mých jiných identit. Někdy si připadám lapená uvnitř jakéhosi astrálního fantazijního světa- kde se projevují mé nenaplněné astrální tužby a já si je ve svých snech naplňuji. Někdy se tyto “fantazijní světy” promítají i do mého denního snění. Snažím se v tom najít nějaký smysl... někdy zcela jasně pochopím tzv. “poselství”, což jsou nenaplněná přání, snažím se to zpracovat na vědomé úrovni. Jenže mi došlo, že ne vždy se jedná o mé vlastní nezpracované věci, napojuji se kolikrát na tužby kolektivního astrálního podvědomí. Je mi jasné, že čím více na sobě pracuji, tím více se vše kolem mě mění... tedy i tzv. klasický spánek už nemůže být stejný jako dřív.... pracuji na své multi-dimenzionalitě, tedy je jasné, že nemůže zažívat takový ten klasický nevědomí spánek.... Ale přesto někdy ve spánku cítím, že nejsem správně propojená, to se pak většinou ujme vlády má panika a sen se začíná měnit v noční můru... Jediné, co mi v tu chvíli dokáže pomoci, je aktivace mého MP štítu, vždy se rozzáří a mě se ze snu nakonec podaří uletět, ale ne pokaždé, spíše to bývá ojediněle. Potom se probouzím hodně dezorientovaná a někdy mi trvá celý den se nahodit...

Ale abych se vrátila k tomu, co mám na mysli, vše se přiostrilo přelomem roku, což mě vede k úvaze, že mé vnitřní radary, jsou prostě citlivější na to, co je k nám vysíláno, a já to zachytávám. Jednoduše mám prostě strach usnout a nevědět, co se se mnou děje... Máš pro mě nějaké doporučení ohledně toho všeho??? Budu moc vděčná za odpověď a doufám, že to, co jsem napsala, dává alespoň nějaký smysl. **Jitka S.**

Odpověď: *To, co popisuješ zažívá zřejmě většina z nás....Ano, je to přesně tak, jak píšeš, vnitřní radary jsou mnohem citlivější, ty sny bývají někdy skutečně nehezke, pomíchané reality, prostě odraz toho, co se “nahore” děje ... To “nespaní” je vlastně milost, abychom byli na astrální úrovni ušetření nevědomého pobytu v astrální dimenzi f.matrixu.. Pomáhá - alespoň částečně - aktivace MP před spaním či během probuzení, též pomáhají žezla i disk, prostě zvednout si energii a neusínat „unavená“.....Z.S.*

17. ledna 2019

Vděčnost

Jana P.

Velkou vděčnost jsem pocítila, Láskou byla prozářena.
Uvědomění se mi dostává, obří Vděčnost k mé Já Jsem Boží Přítomnosti přistává.
Kolik Duchovních Průvodců Světla a Lásky se činilo, aby mé Já Jsem, ve mně zase povstalo.
Kolik trpělivosti se mnou neustále mají, vždyť tolik let, možná i inkarnací, na to už čekají.
Kolik nápadů vymýšlejí, když mě na různé semináře Světla posílají.
Kolik už toho ve mně pozměnili, jen aby moji cestu urychlili.
Kolik bolesti se mnou prožívají, a stále svým Světlem a Láskou vše protkávají.
Kolik Víry mi dávají, ač to vždy lehké nemají.
Kolik Boží Milosti do všech mých situací vysílají, bez soudů a kritiky se na vše, jen dívají.
Kolik pochopení se mi od nich dostává, velké odhalení a uvědomění všeho nastává.
Kolik moudrosti mi předávají a nikdy to se mnou nevzdávají.
Kolik soucítění ke všemu přidávají, když mě zkouškami zahrnují.
Kolik osvětlení se mi od mé Já jsem Boží Přítomnosti dostává, celistvost v Jednotě nastává.

16. ledna 2019

Zuzana S.

Vzhledem k tomu, co většina lidí v nynější době nevědomě zažívá, budiž vám útechou, že alespoň víte, co se děje, co stojí na hlubší, vnitřní rovině za těmi událostmi.

Před rokem a několika měsíci na seminářích jsem se několikrát zmínila, že na Zemi začíná pomalu působit vliv určité planety (*přibližováním jejího vyzařování*), tedy planety, jejíž energie nejsou příliš kompatibilní s myšlenkou vzestupu vědomí lidí, neboť mimo jiné umocňují na každého z nás vliv záznamů rodové linie. Bohužel jsme již na fyzické rovině nestačili „něco“ aktivovat, zcela jistě tomu bude v nejbližších měsících, a to na neviditelné rovině, vždyť čas existuje pouze tam, kde je prostor :-).

Nezoufejte tedy, prosím, pokud zažíváte ne-moci, které jste již dávno zpracovali, a to v jakékoliv oblasti vašeho každodenního života. Onen trychtýř, kterým přes multidimenzionální podstatu lidského genomu proudí záznamy rodové paměti i rodové paměti vašich nejbližších, nejde jen tak „ucpat“ :-).

Důležité je pozorovat a odhalovat co je „vaše“ a pokud to, co nepatří do výbavy vašich osobních životních lekcí, nechce z vašeho vědomí, energetického pole a každodenních záležitostí odejít, ač používáte k oddělení energií všechny postupy, které znáte, je lepší tuto energii pokorně zpracovat, transformovat ve světlo vašeho poznání. Dříve tomu tak nebylo, zmiňovaný vliv energií nás však nutí, pokud chceme i nadále vzestupovat svým vědomím i energetickým polem, aktualizovat i tyto postupy vzhledem ke změnám ve vyšších dimenzionálních pásmech. Věřte mi prosím, že bojovat proti tomu je zbytečné, je to ztráta energie, marnost...

Vzhledem k tomu, že vy, kteří čtete řádky tohoto Blogu, se již nacházíte na delší cestě vzestupu vědomí, znáte spoustu postupů, které vám, jsou-li správně použity, mohou být velmi nápomocny, ale ***základní a jedinou silou, která stojí nade vším je vaše vnitřní víra ve vaše vlastní niterní spojení s vědomím-energií Nejvyššího Zdroje, v působnost JEHO zákonů proudění energie-vědomí ve prospěch a vyšší dobro všech.***

Ať vám NYNÍ pomáhají slova jedné pradávnejší písně, kterou zcela jistě znáte (*pouze si dovoluji vám ji připomenout*):

***Tichá síla věčné milosti vyjádřená TEĎ a tady
přináší láskyplné povzbuzení a mírumilovnou útechu
tváří v tvář disharmonii, utrpení, duchovním výzvám,
které snad prožíváme v současné zkušenosti.***

Tichá síla věčné milosti vyjádřená TEĎ a tady přináší neustálou obnovu prostřednictvím Věčného živoucího světla.

*Dokonalým chováním, jež odpovídá kontextu okolností,
si udržím klidný a vznešený postoj.*

*Síla mého hořícího nadšení necht' je nastolena
skrze duchovní lásku, úctu, láskyplný respekt.*

*Neznámá či nejistá okolnost bude přivítána s klidnou odvahou,
přemýšlivou jasností, velkou trpělivostí a tolerancí,
v milující pokoře, něze a nevinnosti
jako vůle, prostředek a způsob bezpečné plavby....*

Absolutní, neotřesitelné přesvědčení, potvrzení vůle být v úplné kr. existenci...

16. ledna 2019

Dnes bych se ráda podělila s vámi o básničku, která je již starší.

Poslední dobou mě myšlenky chodí na starší seminář meditací. Byl zvláštní tím, že jsme si měli tenkrát připravit každý pár řádků, jak bychom popsali, proč jsme se vydali na „Duchovní cestu“, co nás k tomu vedlo.

Tenkrát jsem obdivovala příběhy o vaší Pravdě, co vás na tuto cestu opravdu přivedlo. Já tenkrát (*možná jediná – to už si nevybavuji*) jsem neměla nic. Možná jsem se to ani pořádně nedozvěděla, ale hlavní v tu dobu bylo, že vlastně jsem to ani nevěděla. Víím, že jsi mi radila, že bych si měla „vzpomenout a hlavně si to uvědomit, že to je důležité.“

Občas si pročítám i svoje starší „básničky“ a narazila na tuto. Původně se jmenovala TUŽBY, ale dnes by si zasloužila název „Duchovní cesta“... **Jana P.**

Tužby, aneb Duchovní cesta

Jana P.

Do společnosti zapadnout jsem chtěla, na své Já Jsem na chvíli zapomněla.

Ego se své moci chopilo a mé Vyšší Já se mi vzdálilo.

Společnost a moc jsem si užívala, že ale uvnitř chřadnu, ani nevnímala.

Úctu, respekt mi druzí dávali, to samé na oplátku žádali.

Lásku, peníze a vše vnější jsem měla, tak proč ten zmatek uvnitř sebe jsem cítila?

Můj život, jak na houpačce byl, chvíli radost, chvíli smutek okusil.

Často jsem se sebe ptala,

jak se z toho koloběhu dostat mám, a proč samotu v sobě tolik zažívám?

Ač jsem si myslela, že to je vše, co mi život může dát,

tak proč slyším vnitřní hlásek, že to opravdové, ještě nevnímám.

Jak tak jsem své ego ztlumila, tu vnitřní hlásek zřetelněji slyšela.

V tu chvíli jsem pochopila, co společnost mi nabízela, ale že Já potřebuji mnohem víc,

Jednotu se svou Já Jsem Přítomností v Lásce zase obnovit.

Ona pro mě tím pravým rádcem je, a že ona mi vnější iluze odkryje.

Mí bližní se na mě hněvali, vždyť oni než vnější věci neznali.

Ale po čase se i oni měnili, ego v sobě zkrotili.

Vědomě jsme si svoji cestu zvolili, probuzení svého pravého JÁ získali.

Vyšší smysly

Jana P.

Vyšší smysly mezi námi fungují, ač se fyzicky nevidíme, stejně nás ale spojují.

Z různých světů jsme sem přiletěli, abychom si vzájemně pomáhali.

Rozpomenutí mezi námi nastává, jemnocítění, jemnovidění a telepatie si s námi pohrává.
Když se na Vyšší frekvenci vyladíme, naše vědomí tím zlehka propojíme.
Boží Já se v nás projevuje, vlády našeho ega nás zbavuje.
To ona nás do Harmonie dostává, naše Božství v nás plně povstává.
Celistvosti ve všech úrovních svých těl dosahujeme, vzestup tímto obnovujeme.

Integrita **Jana P.**

Poctivá sama k sobě musím být, tím se naučím Pravdu od nepravdy rozlišit.
Důležité je pouze pozorovatelem všeho být, myšlenky a emoce nenechat do sebe vloudit.
Občas se pěkně vnucují, tak rády vše překrucují.
Své pocity začínám více rozlišovat, tím svá nižší těla opravovat.
Do harmonické rovnováhy je uvádím, pokřivené paprsky v sobě napravím.
Víra a Síla mi pomáhají, svoji ochranu k tomu dodávají.
Pravá Moudrost mi cestu ukazuje, s Božskou Láskou se též spojuje.
Čistota mě očišťuje, do Krávy vše zas zceluje.
K uzdravení dochází, Mír a Harmonie mi neschází.
Svobody v sobě dosahuji, iluze všeho odhaluji.
Že pouze to pravdivé a skutečné může na mě působit, to ostatní nemá na mě už žádný vliv.

14. ledna 2019

Krásný den všem,

také bych chtěla pozdravit Vás všechny, kteří kráčíme společnou cestou.

Chtěla bych poděkovat, že stále jdeme společně dále, i když se fyzicky nesetkáváme, že cítíme naše společné spojení a poslání.

I mne naše setkávání ve fyzickém světě schází a věřím, že se zase brzy uskuteční.

Ale musím říci, že i tento způsob postupu na duchovní cestě mi mnohé dal. Našla jsem mnohem více sama sebe, tak nějak se posunuly hranice toho, co unesu, co zvládnou, posílila se moje víra v sebe sama. Uviděla jsem krásu svého nitra a také mnohem více cítím lásku a s ní ruku v ruce sílu, které mnou proudí. Jsou ve mně stále, kdykoli se do sebe ponořím, mohu je cítit. A to je nádherný a slovy nepředatelný pocit.

Jsou dny, které jsou opravdu těžké, zdánlivě neúnosné. Naučila jsem se v takových chvílích si uvědomovat, že zase pominou, snažit se v těch chvílích vyjadřovat ještě více lásky sama sobě a vědět, že se mraky zase rozplynou.... A když tento tlak poleví, zase cítím ty překrásné frekvence, které skrze mne proudí. Pak ještě více děkuji duchovnímu světu, že jsem jeho součástí, že tohle smím cítit a prožívat, že Já Jsem.

Děkuji Vám všem, že jsme zde společně, že naše společná láska je tak krásné cítit v našem štítu, že máme oporu i v sobě navzájem.

S láskou a úctou k Vám všem, **Jitka K.**

11. ledna 2019

Ahoj Zuzko,

děkuji za přání do Nového roku a i já Ti / nám přeji hodně síly a věřím, že se již brzy společně setkáme.

Téměř každý den sleduji aktualizaci tvých stránek a moc mi pomáhají. Píšeš, že jsme v jiných realitách daleko více spojeni a i já to tak cítím a mám z toho radost. Snad i moje vyzývání k tomu přispívají. I během dne se snažím energie rozklíčovat a žít podle zákona jednoho.

Hodně mi pomohly informace a vyzývání o Atlantidě. Vedly mě k pochopení chování především "mužských" a k tomu, že je nutné skutečně mít obě polarity co nejvíce v rovnováze. Tím mi bylo opět připomenuto, jak důležitá je moje duchovní práce na sobě, kdy touto pomáhám vlastně nejen sobě, mé monádě, ale i všem jiskrákům v mém dosahu. Není důležité jak se momentálně cítím, ale důležité je, jaký k tomuto pocitu zaujmu postoj a zda jsem schopna jej prozkoumat zvnitřku proč se tak cítím a co mě k tomu vede nebo vedlo. Není

to jednoduché, ale s Tvou pomocí je mi tolik pomáháno. Moc Ti za všechny ty rady, skripta, blog a někdy i strohá a přísná sdělení děkuji. **Jitka H.**

10. ledna 2019

Ahoj Simčo H. a všichni,

chtěla jsem se také podělit o vnímání mé role matky :-)) O jeho vývoji... :-)) A o tom, že jsem si skrz své putování touto rolí uvědomila, že mi byl dán dar neuvěřitelného duchovního růstu, dar zakoušení nádherné bezpodmínečné lásky. Dar možnosti si uvědomit, že božská radost ze života není závislá na žádných vnějších podmínkách. A třeba i dar možnosti skrz převzetí zodpovědnosti za své děti, mít urychlenou příležitost převzít zodpovědnost i za svůj život :-))

I já jsem na začátku svou roli matky vnímala tak trochu podezřívavě... nevěděla jsem, co si s tím uvnitř počít. Jestli to nebude mé zbrzdění na duchovní cestě... a ono ne. S příchodem druhého potomka jsem v sobě uvolnila napětí našeptávající mě, že mám dělat i něco dalšího (to prostě na začátku nebylo vůbec s dvěma dětmi možné :-)) a mě se neuvěřitelně ulevilo a začala jsem si mateřství ještě víc užívat. Začala jsem vymýšlet a tvořit, začala jsem milovat ty naše společné chvíle. Uvědomila jsem si, jak pracujeme společně jako tým i v těch vyšších sférách a společně rozpouštíme, boříme a tvoříme. Každý z nás máme svůj úkol a pěkně se doplňujeme skrz naši individualitu. Jsem neskonale vděčná za tuto příležitost být, vnímat, žít, milovat... Kdo by to byl na začátku řekl, že o nic "nepřijdu" a že mi je naopak dáno... Občas slyším z okolí řeči, tipu "ty už jsi tak dlouho na mateřský, to už se asi těšíš do práce, co. Ono to chce něco jiného, aby člověk nezblblnul. To já jsem se taky těšila..." No ale já to tak vůbec nevnímám. Já jsem se na mateřský z toho vnějšího blázince naopak začala probouzet :-)) A ještě jsem se chtěla vyjádřit k hlídání babičkami. I já jsem s dětmi "sama", ale uvědomila jsem si, že tím, že si má mamka zvolila nenásledovat zdejší program "co to znamená být babičkou" mi dala svobodu růst a učit se sama. A já jsem v té svobodě, co mi dala, našla volný prostor pro tok bezpodmínečné lásky mezi námi :-)) Mějte se krásně, **Míša Z.**

Odpověď: *Milá Míšo i Simonko H., děkuji vám za vaše nádherné příspěvky, z nichž přímo sálá opravdovost života, opravdovost a hloubka vašeho JÁ JSEM... Jak jsem vám již kdysi říkala či psala, mateřství je, pokud je matka skutečně opravdovou matkou, tou nejhlubší duchovní činností zde na Zemi, protože odkládáte jakékoliv podmínky lásky, prostě „milujete“ a to láskou pečující, moudrou, někdy, pokud je to potřeba i přísnou, vedete další duši či duše během jejich vstupu do života, ukazujete jim cestu, prostě jste Ti nejdůležitější duchovní učitelé, vykonáváte práci vědomí Nejvyššího Zdroje téměř 24 hodin denně. A toho, že jste obě našly čas i přes neustálou péči, a sdílíte své poznání s námi ostatními, si nesmírně vážím a děkuji vám za to... Mimochodem, patřím k též těm babičkám, u nichž vyšší moc zařídila, abych neobrala své děti o možnost plného poznání, co je to být dobrým rodičem :-)).... Z.S.*

10. ledna 2019

Ahoj krásné světelné bytosti.

Chci Vám napsat, jak mi všechny Vaše příběhy, každé slovo, každá Zuzčina odpověď, pomohly. Při každém pročítání blogu jsem v sobě slyšela tichý hlásek. Haló, slyší mě někdo, jsem tady a tak ráda bych se sdílela s ostatními. To odhalilo sevření strachem, o kterém jsem nevěděla ani, že jsem uzavřela proudění světla, protože ego takové věci nepřiznává. Po odhalení těchto strachů mi došlo, že i moje duchovní úsilí bylo zabarveno strachem a ne láskou, a proto moje energetické pole bylo pro odpůrcí síly častou lákavou svačinou. A tak mi došlo, o koho jsem se vlastně bála, že ty strachy jsou vlastně takové části, které se sami hodně bojí smrti, rozpuštění do světla a když se spojí s něčím, co s nimi rezonuje a posílí se to, začíná nesmyslný boj o přežití, který se mi promítal i do života a může z toho být pořádná mela.

Děkuji Zuzce a Vám všem za inspiraci, otevřenost, upřímnost, odvahu a lásku, které jistě všem pomáhají a taky rozmrazují..

Odpověď: *Je skvělé, že jsi ho napsala!!! Pokud bychom všichni čekali, až budeme "dokonale čisti", tedy "rozmrzli" :-)), nemohli bychom se hnout z místa, neboť právě ona vůle, která nás vede, či někdy přímo žene k vnitřní očištění, tomu rozmrzání bloků v našem vědomí a jemně-hmotné anatomii, je prioritní, to je ta touha po poznání božského dechu uvnitř srdce....Z.S.*

9. ledna 2019

Nové povolání - máma... a to je jako všechno? Nemůžu přece být jen máma... a co kariéra a můj volný čas? ... To vše se mi honilo hlavou, předtím, než se tato vysoká dušička, kterou mám vlastně pořád u sebe, narodila na tento svět. Honilo se mi to hlavou ale střídavě i dál, první rok, druhý rok.... Občas jsem si svoji novou roli a její důležitost uvědomila, ale tu a tam jsem se při pohledu na své okolí nechala nahlodat tím, že jsem vlastně chudák. Chudák, který jen doma hlídá dítě a nežije... Ano, občas jsem se litovala, že jsem na to sama a že to je nespravedlivé. K tomu všemu přispívalo i to, že se "naše babička" rozhodla BÝT, a to nejen babičkou, ale něčím více :-)) Děkuji, mami, že JSI!

Až teď, po dalších dvou letech jsem si plně vědoma toho, co to je BÝT mámou. Naplňuje mi to obrovskou vděčností, láskou, štěstím... I přesto, že jsme doma skoro pořád samy, jsme šťastné, obě dvě, nešťastnější. :-)) Až teď poslední dobou mi došlo, jak moc to je, to, že mi byla tato vysoká duše svěřena do péče. Jsem za to neskonale vděčná a v mém životě tady na Zemi zatím asi nebylo nic víc....než opravdově BÝT mámou a cítit vzájemnou lásku se svým dítětem.

S nadšením sleduji, jak to "malé" dítě VÍ a učí mě i celé své okolí... jednoho dne se najednou z dětského pokoje ozvalo: "Mami, ty mi učíš počítat a já Tebe lásku a pravdu, vid'?" ... nebo když asi rok vkuse zpívala "Já jsem sváááá" kdekoliv, klidně uprostřed nákupního centra, bez ostychu, přede všemi... nebo najednou řekla: "mami, ty bubáci Tě nemají rádi, vid'?" ... A takové situace a zkušenosti zažíváme denně a je to úžasné... :-))

Takže pokud některá z vás pořád váhá nad tím, jestli má dostatečně velký význam být jen mámou či babičkou, tak ano, opravdu stačí BÝT mámou či babičkou. :-))

Děkuji vám všem, že JSTE ... JSME ... **Simona H**

9. ledna 2019

Milá Zuzi, ráda bych se s Tebou i s ostatními podělila o svoji zkušenost se silami nevědomí a chaosu. V polovině prosince se miablokovala záda (levá strana nejvíce) a to takovým způsobem, že mně rodina musela i oblékat. Věděla jsem, že příčinou toho bylo prostydnutí - a začala jsem to léčit po svém a i dle rad druhých - teplo, klid a samozřejmě i REIKI. Nebyla jsem dostatečně trpělivá a když se mi trochu ulevilo, tak jsem před vánoci uklidila dům - a bylo to tu nanovo a s větší intenzitou. Takže přišel na řadu lékař, prášky atd. Ale žádné zlepšení. Přidaly se k tomu strachy - co když je to něco vážného? Proč se nemohu pohnout? Proč se nemohu pohnout - z místa? I když vím, že každá nemoc je zablokovanou energií z nějakého důvodu, přesto jsem prvotně uvěřila tomu, že na vině je pouze prostydnutí. A pak mi to začalo docházet. Původně jsem si v den, kdy jsem prostydlá v práci, chtěla vzít dovolenou. Chtěla jsem vyhovět kolegovi a tak jsem si ji vzala jindy (kde byla má sebeúcta?). Pak mně mrzelo, že nemohu absolvovat mnou plánovaný adventní výlet. Přišly strachy a chození k lékařům. Totálně jsem tomu propadla, neměla jsem ani sílu meditovat či si dát terapii. A pak se mi vybavila vzpomínka na jeden seminář, na kterém jedna z nás popisovala své fyzické problémy, které řeší v rámci fyzioterapie. A ty si jí Zuzi s přísnou láskou řekla, že by si raději měla udělat vyzývání "osminásobné léčení". Tak jsem o víkendu sedla a udělala jsem si toto vyzývání - překrásná slova, při kterých mi spousta věcí došla (třeba jak pro mně byla ta bolest důležitá, protože mně donutila zastavit se a jít "k sobě dovnitř") a i související záležitosti v souvislosti s harmonizací polarit. A všechno se to točilo ohledně mé minulosti (už od dětství) v souvislosti se sebeúctou a s mým přístupem k mému fyzickému tělu. A tak jsem se znovu vrátila ke skriptům Klíče k duši 1. část, znovu jsem dělala afirmaci vyzývání a meditaci Strážce duší a začaly se mi objevovat útržky z minulosti, kdy jsem darovala části své duše dobrovolně, jen proto aby mně ostatní tzv. brali a uznávali a měli mě rádi. Toužila jsem po lásce, po lidské lásce i za cenu ztráty částí své duše i za cenu ztráty své sebeúcty. A najednou se mi začalo ulevovat, bolest ustupuje. A já děkuji z celého srdce za tuhle zkušenost. A vzápětí přišla další zkouška toho, jak si vážím sama sebe. Nejprve jsem nezachytila, že je to stejné téma - minulost, sebeúcta, víra v sama sebe, víra ve svoji kr. jiskru a v mé spojení s NBZ. A zpočátku jsem dětinsky očekávala pomoc, přišla i lítost.... A pak mi to došlo, došlo mi jak se mě snaží zase dostat do té šablony vděčnosti za něco, závislosti na někom.... A zase ta moje sebeúcta. No a pak jsem se večer podívala na Duchovní transformaci na poslední článek týkající se duchovního učení o JJ 8. st. - bylo tam vše. S hlubokou vděčností a láskou děkuji Zuzi Tobě za vše co pro nás děláš, děkuji Vám všem za krásná a obohacující sdílení na blogu a děkuji i sama sobě, svému Vyššímu vedení i své monádě. S láskou objímám. **Ivana S.**

9. ledna 2019

Slova, která jsem zaslechla v prvních vteřinách tohoto roku byla: „Kde domov můj...“ ..a s údivem jsem zjistila, že mi při poslechu naší hymny stékají slzy po tváři... Byla jsem z toho sama překvapená... co to je?... a okamžitě mi přišla odpověď: stesk po skutečném domově... a po chvíli se objevila i vděčnost, že svůj pozemský domov mám zde, na této planetě, v tuto důležitou dobu, s vámi všemi pod vedením milované Zuzky, což nám dává možnost se do svého skutečného domova zase jednou vrátit, bohatší o spoustu zkušeností.

Od počátku tohoto roku mám pocit, že je potřeba se více zaměřit na vzestup celé planety . Nikdy jsem neměla elohimské sklony, ale nyní jsem stále vedena více se zaměřit na to, aby se to tentokrát podařilo....Je to těžké, velmi těžké pro nás všechny, ale vím, že nejsme sami, že máme své neviditelné pomocníky, kteří se nás stále snaží kontaktovat a vést tím správným směrem, jen se musíme naučit více jim naslouchat.

Vždycky, když mi svojí přítomnost připomenou, tak jsem jim neskonale vděčná a vždy mě to dojde. Často na mě doslova křičí : „jsme tady i když nás nevidíš :-)"

Vás všechny jsem také dlouho neviděla, ale vím , že tu jste a věřím, že se všichni brzy setkáme :-)

Všechny zdravím a přeji vám, aby se vám v tomto pozemském domově dařilo žít vědomě:-) **Dáša**

Odpověď: *Náš domov je vždy tam, kam jsme vysláni, kde se zdržujeme... Ten nejkrásnější máme uvnitř svého srdce, jehož tlukotem posíláme vděčnost do duchovního domova za to, že můžeme zde fyzické realitě pobývat a účastnit se jednak každodenních osobních učebních lekcí a též přispívat k vzestupu vědomí celé planety.. Pokud zapůsobí božská milost, věřím, že se letos sejdem i na úrovni fyzické reality, nicméně v realitách vyšších jsme nyní mnohem více společně než tomu bylo dříve, nemyslíte?.... **Z.S.***

7. ledna 2019

Jednou po meditaci, když jsem otevřela v mobilu poznámky se svými staršími básničkami, tak vidím, jak mizí. I přesto, jsem ale měla pocit, že tento soubor úplně nezmizel, že se jen někam přesunul.

S tímto přišlo velké uvědomění. Neboť, jak mi řekl jednou kamarád IT počítačů, že vlastně v počítači nelze skoro nic smazat. Vím, že jsem tenkrát o těch slovech přemýšlela. Myslím, že to může mít i spojitost s pamětí. Že i když si myslíme, že něco smažeme, že se to jen přesune do jiného souboru. Ať je to jakkoliv, vím, že ale naším rozhodnutím, se ten soubor dá alespoň vždy ZMĚNIT.

Zuzi, také jsem si uvědomila, jak je pro mě důležité se naučit rozlišovat psychické síly x božské síly. Je mi to dost ukazováno a myslím, že to bylo dost velké téma (*možná nejenom mé*) tvoření v Atlantidě.

Pak se mi ukázalo, jak je důležité přestat popírat sebe sama a to nejen (*jak píšeš ve svém článku*

Přizpůsobování) přizpůsobováním, ztotožňováním s určitými situacemi, emocemi, ale také se

ZAVDĚČENÍM. To vnímám pro mě jako dost důležité. Víam, že jednou jsi mi i připomínala (*nevybavuji si přesně Tvá slova*) ale, že je načase přestat být ta „hodná“ a začít být třeba i ta „přísnější“. Víc těmto slovům rozumím.

Jinak i já děkuji všem, kteří píší do Blogu. Připadá mi to jako naše díla diplomových prací. Každý píšeme samostatně na určité téma, které prožíváme a naším společným uvědomováním neustále tvoříme celek, moc všem děkuji, čtu tato „díla uvědomění a Pravdy“, moc ráda. **Jana P.**

Popírání sebe sama

Jana P.

Pocit emoce nelásky jsem zakusila,

když program zavděčit se druhým,

jsem na chvíli vyzkoušela.

Sobě jsem v Té chvíli nevěřila,

svůj hlásek Pravdy potlačila.

Abych klidu dosáhla, svoje světlo jsem stáhla.

Pocit emoce viny se do mé mysli vloudil,

na chvíli ji tím poblouznil.

Jak jsem ale zjistila, čím více jsem se pro druhé snažila,

stejně jsem se jim nezavděčila.

Zavděčení, přizpůsobování a ztotožnění mnoho společného spolu mají.

To pouze ego dobře dělají, pravou Lásku neznají.
Již vím, že zůstat ve svém nitru i ve vnějším světě snadné není,
ale je to cesta, jak vyklouzneme utrpení.
Tím přestaneme Božství v sobě popírat, Moudrou lásku a světlo zas vnímat.

Psychické síly

Jana P.

Psychické síly z neočištěných čakr vychází,
k opravdovému Božství jim čistota schází.
Je to síla myšlenek a emocí, které jsou na nás vysílány,
podprahově možná ani nevnímány.
Z tužeb ega se projevují, do astrálu postrkují.
Pokud pokřivené paprsky napravíme, do čistoty vše pozměníme.
Pak tyto síly zlehka odhalíme, na Božství zase přeměníme.

Merkaba

Jana P.

Do Vyšších světů se lehce dostávám,
Merkabu na to už přizpůsobenou dávno mám.
V lásce a radosti se s vysokými energiemi spojuji,
zlehoučka svým vědomím vzestupuji.
Když však strachu podlehnu,
z vysokých dimenzí na chvíli vypadnu.
Pak ve světě utrpení má mysl se nachází,
Láska a Světlo k pozvednutí vědomí, mi schází.
Nízké myšlenky mě v tu chvíli svazují,
celičkou mě ochromují.
Spoutaná strachy, zlobou a bolestí, jak dostat se zpět z té pasti?
Když své vědomí však z negace vyzdvihnu,
v tu chvíli nad svým světem zas žasnu.
Vše myšlením se změnit dá a mé okolí se se mnou zas pozvedá.

3. ledna 2019

Zdravím celou naši skupinu!

Nějakou dobu se odhodlávám napsat, spojit se s vámi a sdílet mou zajímavou :-)) lekcí minulého roku, teda uvědomění, které z ní vyllynulo... ale pak se mi z hlavy jakékoliv myšlenky ke sdílení vymažou a říkám si, že mi zas tak nic objevného stejně nedošlo... a pak čtu na blogu další a další maily a zase mám chuť napsat... tak to zkusím. Dík Lucko za nakopnutí. :-))

Není ničím novým, když přiznám, že zdejší bytím jsem doted' procházela s takovým menším či větším

odporem k životu zde. A ten odpor nenápadně sílil s tím, jak jsem na sobě duchovně pracovala. Registrovala jsem, že práce má vycházet ze svého nitra, z lásky k němu, v lásce... jenže já jsem postupem inkarnací na tu lásku v sobě zapoměla a přestala věřit, že ve mně je a že má vůbec nějaký smysl ji tady vyjadřovat. A tak se má duchovní práce kolíbala na úrovni, na které jsem si na tu lásku dokázala v sobě vzpomenout a horko těžko ji vyjadřovala. No a to pak vedlo k tomu, že MDN techniky jsou sice mojí srdcovou záležitostí, ale jejich frekvenční úroveň byla a je limitována mým spojením sama se sebou. Vedlo to až k tomu, že MDN techniky jsem vyměnila za pobyt tady a utíkala odsud a v těle moc nezůstávala. Tělo se mi stalo postrachem a zdejší lekce jsem si odbývala s odporem, že to prostě musí být, jestli chci jít dál s naší skupinou a nezůstat tu...

S nástupem samostudia :-)) ve mně nenápadně potřeba rozvíjení vnímání nitra sílila. Přicházela nová a nová skripta – Vyzvání Lásky k sobě, Klíče k duši, Harmonizace polarit a opět informace o nutnosti vyjádřit lásku k sobě, ke svému nitru, k životu ... Ta nejtěžší lekce, která se mi zde jeví. Kdybych tu obrovskou pečující bezpodmínečnou lásku tak necítila ze Zuzky, Mirky, z vás, kteří pracujete na našem kr.štitu, zřejmě by mne má utopická mysl o nesmyslnosti sebevyjádření zde zavalila :-))

A já jsem začala toužit tu lásku zase v sobě pocítit i ve 3D, lásku k sobě, k životu. K posílení této touhy samozřejmě vedla i zajímavá lekce, která se mi naskytl a hlavně vědomé vyzkoušení si při ní jaké to je nechat se ovládnout světem vnějším nebo vnitřním.

Už od dětství jsem pociťovala různé panické strachy, hlavně ze svého těla a jeho projevů, z nemocí, z nemocničních pracovišť... Ta panika mě v dětství sžírala a pak se jednoho dne schovala a já už ji nevnímala. A tento rok přišla lekce v podobě nemoci/infekce, která je z pohledu medicíny nutná dlouhodobě sledovat a kdykoliv se může vrátit, nebo může rezistovat. A mě se spolu s touto lekcí otevřela většina strachů z dětství, která mě zaplavila, o ovládání z vnějšku... A tak jsem se potápěla na lodi plné strachů z toho, jak jsem tu napospas vnějšímu světu a dobře zapečetěná láska k sobě neměla šanci mi pomoci, protože jsem se ještě vlastně nerozhodla, kterého pána zde zvolit, abych zde ve 3D tzv. přežila. Pociťovala jsem strachy a nepříjemnou bolest ve fyzickém těle, která s nemocí souvisela. Chvilku jsem se potápěla pod vládou ega a pak se zase zkoušela vypracovat vnitřně, abych nad tu hru nahlédla s alespoň trochu jasnější myslí a odhodlanou vírou v sílu lásky svého srdce. Bylo to zajímavý zkoumání, při kterém mi došlo, že už nechci jiného pána, než svou Já Jsem Přítomnost, ať se mi to hodí nebo ne :-)) Že jakmile dám na chvilku energii ega, je to strmý sešup na všech rovinách a návrat zpátky k sobě je pokaždé těžší a těžší a jednoho dne už nebude možný. A já se takhle blbě opravdu cítit nechci ani tady na Zemi :-)). Jakmile jsem se vrátila k energetizaci lásky ke svému nitru, své Já Jsem Přítomnosti, okamžitě jsem cítila úlevu fyzickou, psychickou a vnímala nadhled a uzdravování. Došlo mi, že ač ještě nejsem schopná v současné chvíli plně vnímat sílu lásky svého srdce tak v ní už bezmezně věřím a vím, že jednoho dne ji i plně pocítím, jen na tu víru nezapomenout a nespěchat na její projevení :-)).

Tak to je asi všechno, co jsem chtěla vyjádřit. Mějte se krásně a třeba brzy nashledanou. **Míša Z.**

3. ledna 2019

Po přečtení všech nových příspěvků jsem jen chtěla napsat, že pro mne nový významný okamžik byla **meditace Spojení se s duchovní rodinou**, kde se vybízi ke spojování s monadou vědomě i v průběhu dne při běžných činnostech, nejen v meditaci... začala jsem se na toto soustředit a je to super... spojení pomůže v těžkých situacích a v těch snázech přinese radost. Navíc se snažím držet výzvy či otázky (*jiz nevím z kterých skript*), zda spojení a naší vnitřní sílu používáme v běžném životě, či na situace reagujeme skrze ego... mnohem víc se mi tak daří úplně jednoduchou afirmaci, která se mi osvědčila na všechny situace (*Ja Jsem Boží Přítomnost v.*) zharmonizovat cokoli, kde chce ego reagovat jako trdlo a je až neuvěřitelné, jak rychle to funguje a o kolik zcela zbytečných zacyklených programů typu "on/ona řekl toto a takto se u toho tvaril a já na to měla říct tohle" je mysl prázdnější... to je velká úleva. Díky snaze o co nejkontinálnější spojení těchto situací pomalu ubývá... **Verča F.**

3. ledna 2019

Zdravím všechny Světlušky a Světlušáky,

Jako někteří jsem si říkala, co vlastně můžu napsat, aby to bylo pro někoho třeba přínosem? Sem tam jsem měla záblesky "napiš o tom" ale než mi došlo, že ihned začal být vyvíje tlak, abych nic nepsala, chvilku to trvalo. Takže nyní toto napravuji i přesto, že mé ego a dosti pravděpodobně i další bytosti co tahají za

provázky umírají strachy, nebo se to snaží na mne alespoň projektovat, abych si své spisovatelské pohnutky nechala pro sebe :)

Od momentu, kdy jsem se dozvěděla, že tzv. brány chaosu jsou už za dveřmi jsem znervózněla, neboť mi začaly hlavou probíhat úvahy a hlavně obavy, zda tu tzv. budu ušitou na míru rozpoznám. A dnes mi došlo, že už se to na mě začalo "šít" ještě o něco dříve, než jsem si myslela. Došlo mi totiž, že mám už dlouho strach, že nevzestoupím, a aby toho nebylo málo, přidal se i strach, že neslyším své průvodce, takže se nemám ani kde poradit, neboť neslyším instrukce jako třeba ostatní, což časem vedlo k tomu, že ačkoliv jsem si myslela že medituji tak jak se má, ale nic neslyším a moc necítím, prováděla jsem stále více a více jednu techniku za druhou s vsugerovanou představou, že je nejspíše problém v mé DNA a pomocí technik jakmile ji opravím, zprovozním komunikační kanál. To vedlo k tomu, že jsem se téměř každý měsíc něčím "odstřelila" a musela zůstat doma. Přesto že byl rok 2018 velice akční a hodně se toho událo, pořád se nic (podle mé domněnky) chaotického až tolik nedělo. Že něco nehraje na mne skutečně dolehlo až v prosinci. Představovala jsem si totiž ty brány chaosu jako doslova chaos, jenže ony to taky můžou být ty nejtíšiší "dvířka", že si nikdo ničeho nemusí vůbec všimnout, a tak jsem si skoro lidově řečeno vymlátla čumák na své vlastní "duchovnosti". Mohla jsem o tom číst ve skriptech JJ horem dolem, ale až teď jsem opravdu pochopila význam zvnitřňování se a jeho skutečnou důležitost, kterou vnímám nyní ještě větší, než dělání MDN technik, které nyní беру jako podpůrný doplněk.

Zjistila jsem totiž, že jsem celou dobu slyšela své průvodce i vyšší Já, akorát jsem to buď nezachytila zaobíráním se jiných myšlenek a vjemů, nebo jsem to považovala jen za nějaké mé vlastní myšlenky, neboť ke mně promlouvaly mým vlastním hlasem. Tudíž jsem nabyla mylného dojmu, že "nic neslyším", což vedlo k nejistotě, následně ke strachu na který se nabalovaly další strachy a nejistota, což ještě více zatemnilo mou rozlišovací schopnost, a pak už jsem si nebyla vůbec jistá ničím a ve všem začala vidět ohrožení, což následně vedlo k přesvědčení "pracuji málo", musím přidat na technikách a co byl průšvih, na úkor skutečného zvnitřňování se a taky na úkor "žítí" tady ve fyzické realitě což (aby toho nebylo málo), vedlo navíc ještě k závislosti na jednom seriálu, který mi vynahrazoval ten tvrz. "život" tady, který jsem neměla. Po uvědomění si a rozebrání této skutečnosti tento seriál najednou ztratil své "kouzlo" a ač se to dříve zdálo nemyslitelné, mohla jsem všechny epizody s úlevou smazat. Tolikrát si nás na to Zuzi upozorňovala, jak je důležité mít co největší spojení sami se sebou, vlastně pořád :) a stejně, někdo holt musí dostat lekci natvrdo, aby mu to opravdu došlo. A bylo úplně jedno že se mi jeden čas opravdu začalo dařit a tak nějak jsem naběhla, stačila trocha nepozornosti a už se to sypalo.

A tak tedy nyní pravidelně v první řadě usedám, abych se poradila se svou Já Jsem Přítomností a někdy to trvá než se mi dostane odpověď, jindy ani nestihnu dořít otázku a už slyším odpověď. A nejtípnější moment byl, když jsem se zeptala "mocná Já Jsem Přítomnosti v mém nitru, kdo jsem? A jenom slyším bezstarostně odpověď: Ty jsi Já... Musela jsem plácnout na čelo - no jasně, kdo jiný bych mohla být... A tak má činnost zde ve fyzické realitě nabyla nového rázu, protože si více uvědomuji, že to ta Já Jsem Přítomnost je skrze mne činná a komunikuje se mnou pořád, jenom přes ty filtry strachu a nejistoty jsem to přestávala registrovat a hlavně cítit a řítla se do záhuby.

Odpůrci jsou opravdu šikulové vynalézaví a přemýšlení o tom, na čem by někoho asi tak mohli dostat a "musím si dávat bacha" a následné strachy ať už jakékoliv jsou úplně k ničemu. Na vlastní kůži jsem poznala, že v tomto případě je nejlepší obrana místo sondování co-kde-jak, je se spojit se svou Já Jsem Přítomností co nejvíce je to možné, a pokud má někdo pocit že to nejde, nebo nic neslyší, tak ono to tak ještě nutně nemusí být. Nejpravděpodobněji se jedná o "program marnosti" a "program nefunguje to", který na nás tak rádi odpůrcí síly zkouší, kdykoliv to jen jde. Chce to mít skutečnou Víru v sebe sama, svojí sílu a vytrvat, protože se Světlem Krista je opravdu všechno možné, takže se prostě musí podařit.

V souvislosti s rozpadnutím mé iluze (ono jich bylo vlastně trošku víc) si opět připadám jako úplný začátečník, ale alespoň s nadějí a vírou, že tentokrát jdu správně.

Na to že jsem vlastně neměla o čem psát je z toho slušný román a snad to někomu pomůže uvědomit si cokoli důležitého. A kdyby se někdo zdráhal na blog napsat že vlastně nemá o čem psát, tak zřejmě o to víc

má důvod k napsání.

Děkuju vám všem, příspěvky na blog jsou opravdu inspirací a pomáhají mi ledacos si uvědomit. A děkuju hlavně i Tobě Zuzi, že je tohle všechno sdílení a vyučování možné. Myslím že nás to nejednou zachránilo ... Objímám všechny, s láskou **Lucka Kr.**

Odpověď: *Děkuji mockrát za Tvůj nádherný příspěvek, ani nevíš, jakou mi čtení Tvých slov udělalo radost. Vzpomněla jsem si, jak si se v počátku bránila Duchovnímu učení o Já Jsem, jak jsi preferovala provádění duchovně-energetických postupů MDN, vždy jsem tajně věřila, že naleznáš cestu i k Duchovnímu učení o Já Jsem. Ono se to vlastně doplňuje, ale bez co nejužšího spojení se svojí životní jiskrou, s Já Jsem Přítomností, jsou i postupy MDN pouze "technikami" a bohužel mohou přinést někdy více škody než užitku. Pokud jsme však dobře spojeni sami se sebou, tedy se svojí niternou životní jiskrou, postupy MDN nám zase napomáhají na vyšších rovinách cíleně, což je jejich úžasná činnost. Vlastně v celé historii se opakovala období, kdy jednou vedly pouze filozofické a náboženské směry, což vedlo posléze do extrému priority materialismu a analytické mysli, a pak obráceně... Každopádně bez poznání své vnitřní životní jiskry a své duše, je jakákoliv jiná esoterická činnost spíše práci v psychické sféře....*